

पराप

“परात्रं परवासञ्च निर्व्यं धर्म्मरतस्थजेत् ।”
इति स्मृतिः ॥

संयमदिने तस्य व्याच्यत्वं यथा—

“कांस्वं मांसं मसूरश्च चणकं कौरदूषकम् ।
प्राकं मधु परान्नञ्च ब्यजेदुपवसन् स्वियम् ॥”*॥

पारणदिने तस्य व्याच्यत्वं यथा,—

“अभ्यङ्गश्च परान्नञ्च तैलं निम्बालं लङ्गनम् ।
तुलसीचयनं द्यूतं पुनर्भोजनमेव वा ॥

वस्त्रपीडां तथा चारं द्वादश्यां वर्जयेद्बुधः ॥”*॥
तद्भोक्तृयागादेर्विफलं यथा,—

“परपाकेन कुटस्थ द्विजस्य गृहमेधिनः ।
इदं दत्तं तपोऽधीतं यस्यान्नं तस्य तद्ववेत् ॥”*॥

तद्भुक्त्वा पुनोत्पादने दोषो यथा,—

“बस्यान्नेन तु सुक्तेन भार्या समधिगच्छति ।
यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा अन्नान्नितः प्रवर्त्तते ॥”*॥

ब्राह्मणादिस्वामिकान्मोक्षने दोषो यथा,—

“ब्राह्मणाग्नेन दारिद्र्यं चक्षित्वाग्नेन प्रेष्यताम् ।
वैश्याग्नेन तु शूद्रत्वं शूद्राग्नेनैरकं ब्रजेत् ॥”

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥*॥

परान्नभोजनेन तीर्थगमने फलस्यास्पत्वं यथा,—

“बोद्धृशांशं स लभते यः परान्नेन गच्छति ।
अहं तीर्थफलं तस्य यः प्रसङ्गेन गच्छति ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥*॥

महागुरुनिपाते तस्य व्याच्यत्वं यथा,—

“अन्यथाहं परान्नञ्च गन्वं माल्यञ्च मैदुनम् ।
वर्जयेद्गुरुपाते तु यावत् पूर्णो न वत्सरः ॥”

इति सुद्धितत्त्वम् ॥*॥

तद्भोक्तृभक्तसिद्धिदानियथा,—

“जिज्ञासुषा परान्नेन करो दग्धौ प्रतिग्रहात् ।
मनो दग्धं परस्त्रीभिः कथं सिद्धिर्वरानने ॥”

इति तन्त्रम् ॥*॥

तद्भोजने प्रतिप्रसवो यथा,—

“गुर्वन्नं मातुलात्रं वा श्वशुरान्नं तथैव च ।
पितुः पुत्रस्य चैवान्नं न परान्नमिति स्मृतिः ॥”

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥

परान्नः, त्रि, (परान्नं निव्यमस्यस्य । “अश्रं
आदिश्योऽप्युत् ।” ५ । २ । १२७ । इति अप् ।)

परान्नोपजीवी । तत्पथ्यायः । परपिच्छादः २ ।
इत्यमरः । ३ । १ । २० ॥

परार्प, त्रि, (परागता व्यापो यस्मात् । “अवर्णा-
न्नाद्वा ।” ६ । ३ । ६७ । इत्यस्य वार्त्ति इत्यनेन

पक्षे व्यप ईदभावः ।) पक्षे ईत्वे परेपम् । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

परारपरं, कौ, (परमापिपत्तिं व्या + पू + अप् ।) पर-
वकम् । इति भावप्रकाशः ॥ (अस्य विवरणं परवृ-
शब्दे द्रष्टव्यम् ॥ परवृषापरश्च द्वयोः समाहारः ।)

परमपरश्च (यथा, विश्वपुराणे । १ । ६ । २७ ।
“एताञ्च सहयज्ञेन प्रजानां कारणं परम् ।

परारपरविदः प्राज्ञास्ततो यज्ञान् वितन्वते ॥”)
परारपरगुरुः, पुं, (परमादपि परः अकः परारपरः ।

पृषोदरादित्वात् वाधुः ततः कर्मधारयः ।) गुरु-
विशेषः । स तु भगवती । (यथा,—

परान्न

“आदौ सर्वत्र देवेशि ! मन्त्रदः परमो गुरुः ।
परारपरगुरुत्वं हि परमेष्ठी त्वहं गुरुः ॥”

इति वृहन्नौलतन्त्रे २ पटलः ॥

(तन्त्रान्तरे च यथा,—

“मन्त्रदाता गुरुः प्रोक्तो मन्त्रस्तु परमो गुरुः ।
परारपरगुरुत्वं हि परमेष्ठिगुरुत्वं हम् ॥”)

पराभवः, पुं, (पराभूयते इति पराभवनमित्यर्थः ।
परा + भू + भावे अप् ।) तिरस्कारः । (यथा,

मार्कण्डेये । १८ । २८ ।
“मदासक्तोऽहमुच्छेद्यो नचैवाहं जितेन्द्रियः ।
कथमिच्छेय मतोऽपि देवः शत्रुपराभवम् ॥”)

अस्य पथ्यायः । न्यकारः २ तिरस्क्रिया ३ परि-
भावः ४ विप्रकारः ५ परिभवः ६ अभिभवः ७

अत्याकारः ८ निकारः ९ । इति हेमचन्द्रः ॥
विनाशः । इति मेदिनी ॥

पराभूतः, त्रि, (पराभूयते स्म । परा + भू + क्त ।)
पराजितः । इत्यमरः । २ । ८ । ११२ ॥

परामर्शः, पुं, (परामृश्यते इति । परामर्शन-
मित्यर्थः । परा + मृश् + भावे घञ् ।) युक्तिः ।

विवेचनम् । तत्पथ्यायः । वितर्कः २ उन्नय-
नम् ३ विमर्षणम् ४ अध्याहारः ५ तर्कः ६

ऊहः ७ । इति हेमचन्द्रः । तर्कशास्त्रे तु यामि-
विश्रिष्टपक्षधर्मताज्ञानम् । यथा,—

“आप्यस्य पक्षधर्मत्वधीः परामर्श उच्यते ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ॥

अस्यार्थः “यामिप्रिशिष्टस्य पक्षेयसह वैश्रिष्ट्या-
वगाहिज्ञानमनुमितिजनकम् । तच्च आप्यः

पक्षे इति ज्ञानं पक्षो चाप्यवान् इति ज्ञानं
वा ॥” इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥ स चाश्रुमित-

चापारः । यथा,—
“आपारस्तु परामर्शः करणं यामिधीर्भवेत् ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

अस्यार्थः “अनुमायामनुमितौ यामिज्ञानं
कारणं परामर्शो आपारः । तथा हि । येन

पुरुषेण महानसादौ धूमे वह्निर्यामिर्गुह्यता
पश्चाच्च स एव पुरुषः क्वचित् पर्वतादौ अवि-

च्छिन्नमूर्त्ता धूमरेखां पश्यति तदनन्तरं धूमो
वह्नियाय इत्येवं रूपं यामिसंख्यं तस्य पुरु-

षस्य भवति पश्चाच्च वह्नियायधूमवान् पर्वत
इति ज्ञानं भवति स एव परामर्श इत्युच्यते ॥”

इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥

परान्तरं, कौ (परमन्तरं वारि यस्मात् ।) वर्ष-
णम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (परमन्तरं अम-

रणधर्मकं ब्रह्मात्मभूतं यस्य । इति विग्रहे
वाच्यलिङ्गः । यथा, सुखकोपनिषदि । ३ । २ । ६ ।

“वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः
सत्यासथोगात् यतयः शुद्धसत्त्वाः ।

ते ब्रह्मलोकैषु परान्तकावे
परान्तताः परिसुच्यन्ति सर्वे ॥”)

परान्तरः, त्रि, (परान्तर्यते स्म । परा + न्तर +
कर्मणि क्तः ।) सम्बन्धः । सम्बन्धयुक्तः । यथा,—

“क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरान्तरः । इति कुसु-

परार्थः

माञ्जलिकारिकायाख्याने रामभद्रः ॥ कृतपर-
मर्शः । विवेचितः ॥

परायणं, त्रि, आसङ्गवचनम् । इत्यमरः । ३ । २ । २५ ॥
परं केवलमयनमासक्तिस्थानमिति परायणम् ।

यथा धर्म्मपरायणो धर्म्मासक्तः । इति भरतः ॥
आश्रयः । (यथा, मनुः । ४ । १० ।

“वर्त्तयन् शिखोच्छाभ्यामग्निहोत्रपरायणः ॥”
तत्परम् । अभीष्टम् । इति मेदिनी ॥ (निव्य-

प्रतिष्ठा । यथा, रामायणे । २ । ४८ । १७ ।
“पादच्छायासुखं भक्तुं क्षात्रशस्य महात्मनः ।

स हि नाद्योन्नस्यास्य स गतिः स परायणम् ॥”
“परायणं शान्तप्रतिष्ठा ॥” इति रामायणम् ॥)

परायत्तं, त्रि, परस्य परेषां वा आयत्तम् ।)
पराधीनम् । यथा,—

“तत्रायत्तवशाधीनच्छन्दवयः परात्परे ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

परारि, अ (पूर्वतरे वत्सरे इत्यर्थे “वद्यः परवत्-
परादीति ॥” ५ । ३ । २२ । इति पूर्वतरस्य

परभावः आरि च वत्सरे ।) पूर्वतरवत्सरे ।
गततृतीयवर्षे । इत्यमरभरतौ ॥ (परस्य आरिः ।)

परशन्नौ त्रि ॥

परारिन्नः, त्रि, (परारि भवः । “धिरपरवत्परा-
रिभ्यस्तो वक्तव्यः ॥” ४ । ३ । २३ । इत्यस्य वार्त्तिं

इत्यनेन ङः ।) पूर्वतरवत्सरेवमन्थौ । इति
वाकरणम् ॥

परावः, पुं, (परार्च्छतीति । परा + वृ + उन् ।)
कारवेत्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (कारवेत्तशब्दे-

ऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)
परावकः, पुं, (परार्च्छतीति । परा + वृ + उक् ।)

प्रस्तरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पराहं कौ, (परार्हति सर्वान्तकृतया वर्द्धते इति ।
ऋधदर वृहौ + अप् ।) दशमधसंख्या । लक्ष-

लक्षकोटिः । १००,०००,०००,०००,०००,०००
इदं चरमसंख्या अष्टादशाङ्कपर्यन्तम् । इति

हेमचन्द्रः ज्योतिषश्च ॥ (यथा, नैषधे । ३ । ४० ।
“यदि त्रिशोकीगणनापरा स्यात्

तस्याः समाप्तिर्यदि नायुषः स्यात् ।
पारे परार्हं गणितं यदि स्यात्

रन्ध्रियनिःश्रेयगुणोऽपि स स्यात् ॥”)
ब्रह्मण आयुषोऽहम् । यथा,—

“निजेन तस्य मागेन चायुर्वर्षशतं स्मृतम् ।
तत् पराख्यं तदहं च परार्हंमभिधीयते ॥”

इति कौर्मि ५ अध्यायः ॥

(तथा, मार्कण्डेये । ४६ । ४२—४३ ।
“शतं हि तस्य (ब्रह्मणः) वर्षाणां परमित्यभि-

धीयते ।
पश्चात्तद्विस्तारवर्षैः परार्हमिति कीर्त्तते ॥
एवमस्य परार्हंनु अतीतं द्विजसत्तम ॥

यस्यान्तर्भूतमहाकल्पः पाञ्च इत्यभिविश्रुतः ॥”)
पराहं, त्रि, (परार्हं परार्हसंख्यावत् प्रधानत्व-

मर्हतीति । परार्हं + यत् यद्वा परस्मिन्नेर्भः ।
“परावराधमोत्तमपूर्णाश्च ॥” ४ । ३ । ५ । इति